

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně Mgr. Gabriely Bašné a soudců Mgr. Ondřeje Hrabce a Mgr. Kateřiny Kozákové ve věci

žalobkyně: MB PHARMA s.r.o.
se sídlem Lužická 1893/9, Praha 9 – Vinohrady
zastoupená Mgr. Rostislavem Šustkem, advokátem
se sídlem Pařížská 204/21, Praha 1 – Josefov

proti

žalovanému: **Ministerstvo průmyslu a obchodu**
se sídlem Na Františku 1039/32, Praha 1 – Staré Město

o žalobě proti rozhodnutí ministra žalovaného ze dne 14. 7. 2021, č. j. MPO 480104/21/61100/01000,

takto:

- I. Žaloba **s e z a m í t á**.
- II. Žalobkyně **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému **s e n e p ř i z n á v á** náhrada nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Základ sporu

1. Žalobkyni byla rozhodnutím žalovaného ze dne 18. 6. 2016, č. j. MPO 44523/16/61600/729, poskytnuta dotace na projekt s názvem „Projekt na ochranu práv průmyslového vlastnictví – MB PHARMA s.r.o.“. Opatřením ze dne 29. 4. 2021, č. j. MPO 407493/21/61100/61150, vydaným dle § 14e odst. 2 zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, ve znění účinném do 31. 12. 2017 (znění účinné dle přechodných ustanovení dle části první čl. II odst. 1 zákona č. 367/2017 Sb.). Opatřením ze dne 29. 4. 2021, č. j. MPO 407493/21/61100/61150, žalovaný poskytnutou dotaci zkrátil o 300 063,31 Kč, a to z toho důvodu, že žalobkyni nebyly uděleny patenty v zahraničí do data ukončení projektu do 31. 12. 2020. Proti tomuto opatření se žalobkyně bránila podanými námitkami, kterým ministr žalovaného nevyhověl a opatření potvrdil žalobou napadeným rozhodnutím. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně nyní posuzovanou žalobu. Toto rozhodnutí bylo zástupci žalobkyně doručeno dne 21. 7. 2021 a dne 26. 8. 2021 žalobkyně podala k Městskému soudu v Praze (dále jen „městský soud“) žalobu proti tomuto rozhodnutí ministra žalovaného.
2. Soud na tomto místě shrne rozhodné skutečnosti vyplývající ze správního spisu. V rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo v I. hlavě čl. XI dotace uvedeno datum ukončení projektu - dosažení účelu dotace den 31. 12. 2020. Stejně datum je uvedeno v prvním a druhém dodatku (ve znění opravného rozhodnutí) k rozhodnutí o poskytnutí dotace. V depeši ze dne 2. 6. 2020 se žalovaný zeptal žalobkyně, jakým způsobem ovlivňuje pandemie covid-19 a souvislá ekonomická situace realizaci dotačních projektů. Ze správního spisu nevyplývá, že by na tento dotazník žalobkyně odpověděla. Žádostí o změnu ze dne 25. 9. 2020 (dále jen „první žádost o změnu“) žalobkyně požádala o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace, konkrétně o posunutí ukončení projektu z 31. 12. 2020 na 30. 6. 2021. V odůvodnění této žádosti uvedla, že je o posunutí žádáno „z důvodu udělení mezinárodního patentu na základě podané patentové přihlášky z 13. 9. 2017. Český patent ke stejnému duševního vlastnictví byl udělen a zveřejněn dne 29.1.2020 (číslo zápisu na ÚPV: 308157). Mezinárodní patenty (Evropský, USA a Austrálie) by měl být udělen do 30.6.2021. Byly podány žádosti o urychlené udělení těchto patentů.“ K žádosti doložila celkem 5 listin, ze kterých plyne, že o mezinárodní patenty bylo požádáno. Danou žádost projednala dne 11. 11. 2020 komise pro zmírnění tvrdosti a dne 30. 11. 2020 žalovaný žalobkyni sdělil, že „není zřejmé, proč řízení o udělení patentu stále trvá, resp. není zřejmé z čeho by mělo vyplývat, že původní termín ukončení projektu nebude dodržen. Prosíme Vás o zdůvodnění proč původní termín ukončení projektu nelze dodržet, a dále zdůvodnění, proč řízení stále trvá (např. zda byly v rámci řízení uplatněny, nějaké připomínky, dotazy, jak na ně bylo reagováno, případně předložte harmonogram odpovědi apod).“ Dne 2. 12. 2020 žalobkyně doplnila svoji žádost o změnu, uvedla, že důvodem žádosti o prodloužení jsou prodlevy v udělení mezinárodního patentu. Žalobkyně uvedla harmonogram podání mezinárodních patentů (podání všech přihlášek učinila dne 21. 9. 2018) a informace uvedené v harmonogramu doložila přílohami. Doplnila, že v případě patentů požadovaných v USA a v Austrálii v létě 2020 podala žádost o zrychlení registračního procesu. Doplnění žádosti projednala dne 17. 12. 2020 komise pro zmírnění tvrdosti žalovaného a žádost zamítla. O zamítnutí žádosti byla žalobkyně informována v depeši ze dne 15. 1. 2021, kde žalovaný uvedl, že žalobkyně byla požádána „o podrobnější doložení průběhu patentového řízení. Z doložených dokumentů ovšem nevyplývá, že by v průběhu tohoto řízení došlo k nějakým mimořádným okolnostem, které by zapříčinily prodloužení řízení a příjemce dotace je nemohl ovlivnit.“ Dne 27. 1. 2021 požádala žalobkyně znovu o změnu

rozhodnutí o poskytnutí dotace spočívající ve změně termínu ukončení projektu (dále jen „druhá žádost o změnu“), kterou nově doplnila i poukazem na pandemii covid-19. Dle žalobkyně mezinárodní patentové úřady omezily činnost, včetně lhůt pro úhradu poplatků či termínů týkající se registračního procesu. O zamítnutí této žádosti byla žalobkyně informována v depeši ze dne 29. 1. 2021, ve které žalovaný uvedl, že žádost byla podána až po skončení plánovaného data ukončení projektu, jde o totožnou žádost, jež byla již dříve zamítnuta a podklady a vyjádření patentových úřadu jsou neaktuální. Následně již žalobkyně požádala o platbu a žalovaný rozhodl již uvedeným opatřením o snížení dotace.

3. V žalobou napadeném rozhodnutí ministr žalovaného uvedl, že žalobkyně předložila k proplacení výdaje související s přihlášením patentů, které však nebyly uděleny do plánovaného data ukončení projektu. Takové výdaje jsou tak nezpůsobitelné. Ministr žalovaného uvedl, že prodloužení nad rámec nejzazšího termínu schvaluje poskytoval dotace jen velmi zřídka, a to na základě prokázaných objektivních důvodů. Žalobkyně první žádost o změnu odůvodnila velmi stroze. Žalobkyně měla možnost doplnit svou žádost a odůvodnit, proč nebylo možné naplnit původní termín ukončení projektu. Žalobkyně však doložila stručný popis harmonogramu podání a zveřejnění přihlášek, ze kterého však nevyplýval závažný či mimořádný důvod případného zpoždění patentového řízení. Naopak se dle ministra žalovaného jeví, že probíhal standardně. Žalobkyně podcenila časový rámec zahraničního patentového řízení a lze předpokládat, že patenty nebudou uděleny ani v požadovaném termínu do 30. 6. 2021. K druhé žádosti o změnu ministr žalovaného uvedl, že byla podána až po uplynutí termínu, do kterého měla být povinnost splněna, přičemž podle rozhodnutí o poskytnutí dotace tak měla učinit nejpozději do 14 kalendářních dnů před uplynutím lhůty. K namítané pandemii covid-19 ministr žalovaného uvedl, že se jedná o nově uváděnou skutečnost, kterou žalobkyně v první podané žádosti o změnu nezmínila. Tuto argumentaci tak označil za nepravděpodobnou a neodpovídající skutečnosti. Případné průtahy v zahraničním patentovém řízení způsobené pandemií mohly částečně ovlivnit dobu potřebnou pro získání patentu, avšak z harmonogramu je zřejmé, že již v době podání přihlášek nebylo pravděpodobné, že udělení patentu v USA a Austrálii proběhne do 31. 12. 2020.

II. Obsah žaloby, vyjádření žalovaného a další podání

4. V podané žalobě žalobkyně namítala, že odůvodnění opatření je velmi stručné a ani v žalobou napadeném rozhodnutí se ministr žalovaného blíže nevyjadřuje k procesnímu postupu. Žalobkyně tak nemohla brojit proti úvahám, které žalovaného vedly k vydání opatření.
5. Žalobkyně zdůraznila, že přestože první žádost o změnu podala již dne 25. 9. 2020, k doplnění žádosti byla vyzvána až dne 30. 11. 2020. Přestože doplnila svoji žádost dne 2. 12. 2020, o zamítnutí byla informována až 15. 1. 2021. Jelikož nesouhlasila s důvody zamítnutí žádosti, konzultovala další postup s náměstkem ministra stojícím v čele žalovaného, panem M. P. a ředitelem odboru PO a finančních nástrojů P. P., kteří ji však nabídli termín až 27. 1. 2021. Na základě diskuse podala druhou žádost o změnu, ve které poukázala na celosvětovou koronavirovou pandemii (ovlivňující i zahraniční patentové úřady), byť tento argument dokládala již v rámci první žádosti o změnu. Žalovanému trvalo téměř 4 měsíce než rozhodl o první žádosti o změnu, čímž žalobkyni uvrhl do nejistoty ohledně data termínu ukončení projektu. O zamítnutí se dozvěděla až v době, kdy již neměla jakoukoliv možnost reagovat na předmětné rozhodnutí, jež navíc bylo opřeno o nedostatečnost

podkladů prokazujících mimořádné okolnosti. Žalobkyni byla odepřena možnost žádat o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace. O druhé žádosti o změnu pak žalovaný rozhodl ze zcela formálních důvodů, aniž by se zabýval rozšířeným odůvodněním pro prodloužení termínu ukončení projektu.

6. Žalobkyně mohla jen velmi těžce předpovídat délku trvání jakéhokoliv řízení před orgánem veřejné moci. Není v možnostech účastníka jakkoliv ovlivnit případnou délku tohoto řízení. Z důvodu pandemie covid-19 pak nutně k průtahům muselo dojít. V průběhu celého projektu postupovala svědomitě, bez prodlení a ve snaze co nejrychleji dosáhnout naplnění povinných indikátorů. Úspěšné dokončení projektu nezáviselo na její vůli. Celosvětová pandemie paralyzovala chod veřejných institucí ve světě a žalobkyně se tak musela pouze spoléhat na to, že řízení o udělení patentů v zahraničí skončí před 31. 12. 2020. Za takové situace měl žalovaný žádostem o změnu vyhovět. Žalovaný v napadeném rozhodnutí zpochybňoval, že prodlení bylo způsobeno nestandardní délkou řízení, aniž by však tyto úvahy jakkoliv odůvodnil relevantními důkazy. Žalobkyně dodala, že k udělení evropského patentu došlo dne 2. 6. 2021 a dne 10. 6. 2021 k udělení australského patentu.
7. Žalovaný ve vyjádření k podané žalobě poukázal na to, že on sám v roli poskytovatele dotace musí dodržovat pravidla Evropské unie týkající se např. čerpání a časového rámce, proto každá výzva stanoví pro všechny mezní a závazný maximální termín realizace projektu, k jehož prodloužení se přistupuje ve zcela výjimečných případech, kdy však žadatel musí prokázat, proč žádá a že dělal vše, co mohl. I tak však na schválení této změny není nárok. S poukazem na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009-63, č. 2332/2011 Sb. NSS, žalovaný uvedl, že poskytování dotací je ovládáno vrchnostenským postavením poskytovatele dotace. Dotace je dobrodiní ze strany státu, jeho protiváhou je akceptace podmínek, za nichž je dotace přijímána.
8. Dle žalovaného z žalobou napadeného rozhodnutí a předcházejícího opatření zcela jasně vyplývá, z jakého důvodu byly konkrétní předložené doklady kráceny. Tyto důvody jsou žalobkyni známy. Námitka nepřekoumatelnosti tak dle žalovaného není důvodná.
9. První žádost o změnu byla sice podána včas, nicméně nebyla dostatečně odůvodněna a důvody žádosti nebyly řádně doloženy, proto byla tato žádost zamítnuta. Druhá žádost o změnu byla zamítnuta, jelikož byla podána opožděně - po závazném termínu ukončení projektu. Na tom nic nemění, že by k podání druhé žádosti byla nabádána žalovaným, k čemuž nemá žádný protokol ani záznam z takového jednání. K obsahu schůzky se tak žalovaný nemůže vyjádřit. Bez ohledu na tento obsah však i dle žalobkyně proběhla schůzka až po datu ukončení projektu, tedy v době, když již nebylo možné cokoliv prodloužit. K poukazu na pandemii žalovaný uvedl, že bývá zneužívána a brána za původce mnoha problémů, aniž by ovšem souvislost těchto problémů se situací projektu byla relevantním způsobem doložena. Žalobkyně na dotazník žalovaného ze dne 2. 6. 2020 nijak neodpověděla. Žalobkyní doložené zprávy ke druhé žádosti o změnu z jednotlivých úřadů na téma pandemie, nic nehovoří o pozastavení činnosti úřadu, ale naopak o skutečnostech, že běh lhůt v jednotlivých řízeních, kdy žadatelé měli něco dodat, byl pozastaven. Žalovaný doplnil, že evropský patent byl udělen 2. 6. 2021, australský patent 25. 2. 2021, avšak americký patent nebyl udělen ani do sepsání vyjádření k žalobě. Dle žalovaného patentové řízení v USA trvá déle než 2 roky, zpravidla minimálně 3, proto bylo-li řízení zahájeno v září roku 2018, pravděpodobnost, že by patentová ochrana byla získána do termínu ukončení projektu, byla nízká. Neposkytnutí celé dotace je pak důsledek toho, že žalobkyně nesplnila podmínky rozhodnutí o poskytnutí dotace.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

10. Žalovaný rovněž vyjádřil názor, že § 14o rozpočtových pravidel, ve znění účinných ode dne 1. 1. 2018, hovoří o „možnosti“, nikoliv o povinnosti poskytovatele, žádosti o změnu vyhovět. Na změnu žádosti tak není právní nárok.
11. V replice k vyjádření žalovaného žalobkyně uvedla, že ve věci postupovala tak, že první žádost o prodloužení data ukončení projektu podala na doporučení projektového manažera s několikaměsíčním předstihem. Poukázala na to, že v roce 2016, kdy žádala o získání dotace, nemohla předpokládat, že dojde k celosvětové pandemii, která paralyzuje, resp. zpomalí, chod veřejných institucí po celém světě. Toto bylo skutečností nezávislou na její vůli. K tvrzení, že neexistuje žádný záznam o schůzce žalobkyně s M. P. a P. P., navrhla výslech těchto dvou osob jako svědků. Žalovaný rezignoval na prokázání svých tvrzení o délce zahraničních patentových řízení. Druhé zamítnutí žádosti o změnu z důvodu opožděnosti bylo čistě formální.
12. V doplnění žaloby ze dne 17. 5. 2022 žalobkyně namítala, že se vůči ní žalovaný dopustil nerovného zacházení, protože u celkem 38 jiných subjektů byla povolena změna (tzn. prodloužení data realizace projektu), ačkoliv byla žádost o prodloužení projektu podána opožděně a v případě 7 projektů bylo dokonce vydáno rozhodnutí o dotaci s datem ukončení projektu až po nejzazším možném datu pro ukončení fyzické realizace projektu. Tyto nové skutečnosti se dozvěděla s ohledem na žádost o poskytnutí informací ze dne 29. 11. 2021, které bylo vyhověno dne 2. 5. 2022.
13. Ve vyjádření k doplnění žaloby **žalovaný** uvedl, že si žalobkyně poskytnuté informace nesprávně vykládá. V obecné rovině je možná změna rozhodnutí o poskytnutí dotace, ovšem za včasného podání žádosti o změnu a řádného odůvodnění dané změny. To, že některé změny byly povoleny po termínu ukončení projektu je dáno z toho důvodu, že žádost byla podána dostatečně dopředu, nicméně ne tak, aby se stihla sejít komise pro zmírnění tvrdosti.

III. Posouzení žaloby

14. Městský soud v souladu s § 75 odst. 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobkyní vymezených námitek, vycházel při tom v souladu s § 75 odst. 1 s. ř. s. ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného a shledal, že žaloba není důvodná. O věci rozhodl bez jednání, jelikož s takovým postupem žalobkyně i žalovaný vyjádřili souhlas, resp. nevyjádřili nesouhlas s rozhodnutím věci bez nařízení jednání (§ 51 odst. 1 s. ř. s.). Žalobkyně sice navrhla provedení důkazů, avšak to samo o sobě neznamená nesouhlas s rozhodnutím o věci bez nařízení jednání (usnesení rozšířeného senátu ze dne 16. 2. 2016, č. j. 7 As 93/2014-48, č. 3380/2016 Sb. NSS). Většina žalobkyní navrhaných důkazů je součástí předloženého správního spisu. Tím se dokazování neprovádí (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 1. 2009, č. j. 9 Afs 8/2008-117, č. 2383/2011 Sb. NSS). Žalobkyně navrhla k provedení důkazem i potvrzení o udělení evropského a australského patentů a rovněž výslech svědků. Tvrzení, ke kterým byly důkazy navrženy, nepovažuje soud za podstatné pro rozhodnutí ve věci, proto pro nadbytečnost důkazy neprovedl.
15. Soud na úvod poznamenává, že se nemohl zabývat námitkami spočívajícími v nerovném zacházení. Tuto námitku totiž vznesla žalobkyně opožděně - až v doplnění žaloby ze dne 17. 5. 2022. Dle § 71 odst. 2 s. ř. s. přitom platí, že rozšířit žalobu o další žalobní body může žalobce jen ve lhůtě pro podání žaloby. Jak bylo uvedeno, žalobou napadené rozhodnutí

bylo zástupci žalobkyně doručeno dne 21. 7. 2021. Doplnění žaloby tak bylo zjevně po dané lhůtě. Ze stejného důvodu soud neprovedl důkazy, které žalobkyně navrhla k prokázání svého tvrzení o nerovném zacházení.

16. Z výše uvedené rekapitulace žalobních bodů plyne, že žalobkyně žalobou napadené rozhodnutí, kterým nebylo vyhověno jejím námitkám a bylo potvrzeno opatření o krácení dotace, rozporuje z důvodu jeho nepřezkoumatelnosti a pak zejména z toho důvodu, že nebylo vyhověno jejím žádostem o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace spočívající ve změně termínu ukončení projektu.
17. Soud se zejména zabýval otázkou, zda za dané procesní situace může žalobkyně až v řízení, ve kterém se přezkoumává zkrácení výše dotace, vznášet námitky, kterými brojí proti předchozímu postupu poskytovatele dotace.
18. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 15. 8. 2018, č. j. 6 Afs 109/2018-43, uvedl následující: *„Zůstává tedy otázka posouzení neschválení nepodstatné změny v projektu jako rozhodnutí o poskytnutí dotace, respektive rozhodnutí o jeho změně. Podle § 14 odst. 14 písm. a) rozpočtových pravidel může poskytovatel dotace změnit v rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci práva nebo povinnosti uvedené v odstavci 3 písm. c), e) až h, j) a k) na základě žádosti příjemce (pozn. soudu – citovaný text obsahuje chybu v psaní, správně by měl odkazovat na odstavec 4). Negativní rozhodnutí o poskytnutí dotace – tedy rozhodnutí o jejím neposkytnutí – podléhalo soudnímu přezkumu i navzdory § 14 odst. 5 rozpočtových pravidel, ve znění účinném do 19. února 2015 (rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 30. září 2015, č. j. 9 Ads 83/2014 - 45, č. 3324/2016 Sb. NSS). Na základě žádosti o změnu rozhodnutí o dotaci tak poskytovatel dotace vydává rozhodnutí (vyhovující, případně s určitými podmínkami, či zamítavé). Kromě zamítavého rozhodnutí poskytovatele dotace lze soudně přezkoumat i takové, v němž poskytovatel žádosti příjemce dotace vyhověl, avšak stanovil mu určité podmínky vztahující se zpravidla k zajištění dosažení původního účelu dotace (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. března 2018, č. j. 1 Afs 429/2017 - 35). [...] Z uvedeného vyplývá, že nejen předběžná žádost o schválení podstatné změny, ale i hlášení nepodstatné změny projektu učiněné ex post v monitorovací zprávě je žádostí o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace, neboť od okamžiku schválení změny je příjemce dotace vázán podmínkami stanovenými v rozhodnutí o poskytnutí dotace ve spojení s nahlášenou a schválenou změnou. Oznámení o neschválení nahlášené nepodstatné změny v projektu je tím pádem rozhodnutím o zamítnutí žádosti o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace (respektive rozhodnutím o neposkytnutí dotace v širším slova smyslu). Městský soud se tedy ve svém závěru, že napadený úkon žalovaného není soudně přezkoumatelným rozhodnutím, zmýlil. Oznámení o neschválení podstatné změny v projektu má totiž povahu rozhodnutí o zamítnutí žádosti o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace ve smyslu § 14 odst. 14 písm. a) rozpočtových pravidel, ve znění rozhodném pro posuzovaný případ (v nyní účinném znění je příslušná právní úprava zahrnuta v samostatném § 14o). Takové rozhodnutí musí (alespoň v režimu rozpočtových pravidel účinných do 19. února 2015) podléhat soudnímu přezkumu, neboť v jeho důsledku dochází k významnému dotčení práv příjemce dotace – výdaje vynaložené na neschválenou změnu se totiž automaticky stávají výdaji nezpůsobilými a nelze je z dotačního titulu pokrýt.“*
19. Městský soud poznamenává, že kasační soud v citovaném rozsudku posuzoval rozpočtová pravidla ve znění účinném do 19. 2. 2015, kdy zákonné zmocnění poskytovatele ke změně rozhodnutí o poskytnutí dotace bylo zařazeno do v citaci zmiňovaného § 14 odst. 14 písm. a). Ve znění účinném od 20. 2. 2015 do 31. 12. 2017 (pro nynější věc rozhodné znění) došlo pouze k přečíslování daného pravidla na § 14 odst. 13 písm. a) rozpočtových pravidel. Od 1.

Shodu s prvopisem provedla: S. K.

1. 2018 pak došlo k přesunu tohoto zmocnění do § 14o, jak i kasační soud naznačil v citované části rozsudku. Přestože Nejvyšší správní soud uvedl, že oznámení o neschválení změny v projektu je žalobou napadnutelným rozhodnutím *alespoň v režimu rozpočtových pravidel účinných do 19. února 2015*, dle městského soudu je jeho závěr aplikovatelný i na znění účinné od 20. 2. 2015, jelikož došlo pouze k přecíslování a významově se dané ustanovení nijak nezměnilo.
20. Městský soud doplňuje, že Nejvyšší správní soud na svůj rozsudek sp. zn. 6 Afs 109/2018 poukázal i v rozsudku ze dne 25. 10. 2018, č. j. 2 Afs 161/2018-40, ve kterém přezkoumával rozpočtová pravidla ve znění účinném do 31. 12. 2017. Městský soud rovněž poukazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 8. 2017, č. j. 7 Afs 218/2017-71, kde kasační soud taktéž přistoupil k věcnému přezkumu rozhodnutí o neschválení změny projektu.
21. Městský soud uzavírá, že depeše ze dne 15. 1. 2021 o zamítnutí první žádosti žalobkyně o změnu a depeše ze dne 29. 1. 2021 o zamítnutí její druhé žádosti o změnu byly samostatnými rozhodnutími, proti kterým mohla brojit procesními prostředky a rovněž žalobou proti rozhodnutí dle § 65 a násl. s. ř. s. Žalobkyně to neučinila. S ohledem na zásadu presumpce správnosti aktů orgánů veřejné moci je tak na tyto akty třeba nahlížet jako na správné, zákonné a nezměnitelné (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 As 79/2008-128, č. 1815/2009 Sb. NSS, či rozsudek kasačního soudu ze dne 22. 5. 2008, č. j. 6 As 45/2005-188).
22. Namítala-li žalobkyně v žalobě téměř pouze takové námitky, které však měla vznést v žalobě proti jinému rozhodnutí, nemůže být její žaloba úspěšná. Z uvedeného důvodu tak soud neseznal její námitky směřující proti nepovolení změny rozhodnutí o udělení dotace spočívající v prodloužení ukončení projektu z 31. 12. 2020 na 30. 6. 2021 důvodnými.
23. Důvodnou není ani námitka nepřezkoumatelnosti. Žalobou napadené rozhodnutí je dostatečně přezkoumatelné (viz rekapitulace žalobou napadeného rozhodnutí výše), ostatně žalobkyně proti důvodům uvedeným v žalobou napadeném rozhodnutí brojí a polemizuje s nimi.
24. Přes výše uvedený rozhodný názor soudu na tuto věc se nad rámec nutného vypořádání soud zabýval i otázkou, kterou žalobkyně v žalobě vznesla jako rozhodnou a kterou posuzoval i žalovaný v žalobou napadeném rozhodnutí. Soud dospěl k názoru, že napadla-li by žalobkyně procesně správně rozhodnutí o první a druhé žádosti o změnu, nebyla by se stejnou argumentací ani tak úspěšná.
25. Podle § 14 odst. 13 písm. a) rozpočtových pravidel platilo, že *poskytoval může změnit v rozhodnutí o poskytnutí dotace nebo návratné finanční výpomoci práva nebo povinnosti uvedené v odstavci 4 písm. c), e) až h), j) a k) na základě žádosti příjemce*. Lhůta, v níž má být stanoveného účelu dosaženo, je uvedena v § 14 odst. 4 písm. e) rozpočtových pravidel.
26. V pravidlech pro žadatele o příjemce z operačního programu podnikání a inovace pro konkurenceschopnost, obecná část, v čl. 4.3 (Změny v realizaci projektu – Žádost o změnu) je založena možnost požádat o změnu. Je zde zejména uvedeno, že *„nelze změnit seznam indikátorů projektu - prostřednictvím Žádosti o změnu lze v odůvodněných případech změnit pouze cílové hodnoty a datum dosažení cílové hodnoty indikátorů na projektu.“* V čl. 4.4 (Ukončení realizace projektu) je uvedeno, že *„toto datum je rozhodné pro stanovení, zda již byl naplněn účel projektu a je možné proplatit konečnou částku dotace na projekt. K tomuto datu je příjemce povinen dosáhnout cílových hodnot u indikátorů povinných k naplnění [...] Projekt je*

možné ukončit kdykoliv dříve, nejpozději však v termínu, který je uvedený v Podmínkách poskytnutí dotace. Dnem plánovaného ukončení projektu se rozumí datum uvedené v příjemce v harmonogramu v Podmínkách poskytnutí dotace. Tento termín je závazný a jeho porušení je porušením rozpočtové kázně. Prodloužení realizace projektu za nejzazší termín pro ukončení projektu stanovený výzvou je možné prostřednictvím Žádosti o změnu, a to jen v ojedinělých případech z důvodu objektivně nepředvídatelných okolností.“

27. V I. hlavě čl. III bodu 1 rozhodnutí o poskytnutí dotaci je uvedeno, že „příjemce může písemně požádat o změnu Rozhodnutí [...] Tato žádost musí být podána nejpozději 14 kalendářních dnů před uplynutím lhůty, kdy má být daná povinnost splněna. Poskytovatel dotace o této změně rozhodne v souladu s § 14 odst. 13 písm. a) Rozpočtových pravidel.“
28. Podle I. hlavy čl. III bodu 2 rozhodnutí o poskytnutí dotace platí, že „termín ukončení projektu je závazný s tím, že projekt lze ukončit před stanoveným termínem. Termín ukončení projektu nelze prodloužit bez souhlasu Poskytovatele dotace. O prodloužení termínu musí příjemce požádat nejpozději 14 kalendářních dnů před plánovaným ukončením projektu.“
29. Podle I. hlavy čl. VI. bodů 1, 2 a 3 rozhodnutí o poskytnutí dotace platí, že „poskytovatel dotace je oprávněn dotaci nebo její část neproplatit, pokud příjemce prokazatelně: k datu plánovaného ukončení projektu v souladu se žádosti o podporu, který byla podkladem pro Rozhodnutí. Změny projektu jsou přípustné pouze se souhlasem Poskytovatele dotace (Žádost o změnu), přičemž účel, na který byla dotace poskytnuta nelze změnit; nedosáhl k datu plánovaného ukončení projektu cílových hodnot indikátorů povinných k naplnění uvedených v žádosti o podporu, pokud není v Hlavě I. OBECNÁ ČÁST, článku XII. stanoveno jinak“.
30. Z uvedeného plyne, že změnu data ukončení žádosti je možné změnit, nicméně jen v ojedinělých případech z důvodu objektivně nepředvídatelných okolností, přičemž o změnu lze požádat nejpozději 14 dní před uplynutím lhůty. Pro posouzení dané otázky je tak podstatné, zda žalobkyně svoje žádosti odůvodnila existencí objektivně nepředvídatelných okolností a zda tak učinila včas.
31. Z výše uvedené rekapitulace průběhu správního řízení plyne, že žalobkyně první žádost o změnu odůvodnila toliko tím, že nestihne získat potřebné patenty. Tyto skutečnosti žalovaný (resp. komise pro zmírnění tvrdosti) neseznal dostatečné, proto žalobkyni vyzval, aby dotvrdila, proč řízení o patentech stále trvá a z čeho vyplývá, že termín ukončení nelze dodržet. Na to žalobkyně reagovala doplněním harmonogramu podání patentů. Následně žalovaný první žádost o změnu zamítl, jelikož žalobkyně nedoložila takové dokumenty, ze kterých by plynulo, že by došlo k mimořádným okolnostem. S tímto názorem soud souhlasí. Žalobkyně v první žádosti o změnu pouze tvrdila, že mezinárodní patenty nestihne obdržet ve lhůtě do 31. 12. 2020, netvrdila žádné skutečnosti, ze kterých by plynulo, že by v patentových řízeních nastaly *objektivně nepředvídatelné okolnosti*, které jediné by zapříčinily nutnost změny lhůty ukončení projektu. Žalobkyně zejména v první žádosti ani jejím doplnění nijak netvrdila, že důvodem, proč nestihne patenty obdržet, je právě pandemický stav. Přestože v podané žalobě naopak namítá, že argument celosvětovou koronavirovou pandemií dokládala již v první žádosti o změnu, nic takového ze správního spisu neplyne. Žalovaný správně upozornil i na to, že žalobkyně ani nijak neodpověděla na dotazník ze dne 2. 6. 2020 o dopadech pandemie na realizaci dotačních projektů. Soud je zároveň názoru, že přestože je samozřejmě obecně známé, že pandemie v roce 2020 probíhala, již není automatické, že měla za důsledek prodloužení každého řízení na celém světě. Soud tak není názoru, že k pandemii měl žalovaný přihlédnout sám, aniž by ji

žalobkyně jako důvod nedokončení patentového řízení sama zmínila. Zamítl-li žalovaný za takové situace první žádost o změnu žalobkyně, učinil to v souladu s rozhodnutím o poskytnutí dotace. Městský soud připomíná, že „*samotným smyslem aktu přijetí dotace totiž je, že příjemce přijímá určité dobrodíní ze strany státu a jakousi protiváhou tohoto dobrodíní není (na rozdíl od soukromoprávních vztahů) jeho protiplnění ve prospěch poskytovatele dotace, ale právě akceptace podmínek, za nichž je dotace přijímána*“ (rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 10. 2009, č. j. 1 Afs 100/2009-63, č. 2332/2011 Sb. NSS).

32. Žalobkyně namítá, že o první žádosti žalovaný rozhodl až po dni ukončení projektu a ona tak na názor žalovaného nemohla reagovat. Žalovaný žalobkyni vyzval, aby nedostatky své žádosti doplnila. Neučinila-li to, je to její pochybení. Z komentářové literatury (STRNADOVÁ, Z. *Co by měl vědět příjemce dotace*. [Systém ASPI]. Grada Publishing [cit. 2024-3-21]. ASPI_ID MN459CZ. Dostupné z: www.aspi.cz. ISSN 2336-517X.) plyne, že „*pokud již však nastane taková situace, kdy příjemce dotace nebo NFV o změnu rozhodnutí požádá včas a s dostatečným časovým předstihem, ale poskytovatel souhlasné změnové rozhodnutí vydá z pohledu porušení pozdě, měl by být tento dodatečný souhlas vzat kontrolními orgány v úvahu (samozřejmě s přihlédnutím k okolnostem daného konkrétního případu), neboť v tomto případě lze dospět k závěru, že k porušení došlo vlastně v důsledku neposkytnutí patřičné součinnosti ze strany poskytovatele prostředků. Poskytovatel souhlasil se změnou, ale změnové rozhodnutí nevydal včas. Tento postup ale není možný v případech, kdy příjemce o změnu rozhodnutí sice požádá včas a s dostatečným časovým předstihem, poskytovatel změnové rozhodnutí vydá pozdě, ale žádost o změnu zamítne.*“ Je možné uvažovat o tom, že dozvěděla-li by se žalobkyně názor žalovaného dříve, mohla před ukončením projektu požádat o změnu rozhodnutí znovu. To nicméně nic nemění na tom, že žalobkyně měla důvody umožňující posunutí termínu ukončení projektu uvést již v první žádosti. Stejnou logikou by mohla žalobkyně tvrdit, že i o případně druhé žádosti o změnu měl žalovaný rozhodnout včas, aby se dozvěděla jeho názor a případně mohla podat žádost třetí. Žalobkyni tak nebyla odeprána možnost žádat o změnu rozhodnutí o poskytnutí dotace. Tato námitka proto není důvodná.
33. Zamítl-li žalovaný druhou žádost o změnu podanou po datu ukončení projektu, jedná se o logický důsledek plynoucí z rozhodnutí o poskytnutí dotace, dle kterého žádost měla být nejpozději podaná 14 kalendářních dní před plánovaným ukončením projektu. Je nutné připomenout, že dle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 8. 2012, č. j. 1 Afs 15/2012-38, č. 2713/2012 Sb. NSS, „*za dodržení všech podmínek dotací jsou výlučně odpovědní příjemci podpor. Skutečnost, že poskytovatel finančních prostředků opomněl upozornit na nesrovnalosti při provádění dané akce, nevylučuje ani neomezuje takovou odpovědnost.*“ S ohledem na shora citovanou hlavu I. čl. III bod 1 a 2 rozhodnutí o poskytnutí dotace se při posuzování druhé žádosti o změnu ani nemusel žalovaný zabývat již nově tvrzeným vlivem pandemie na patentová řízení.

IV. Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

34. Městský soud neseznal žádnou ze vznesených námitek důvodnou, proto z výše uvedených důvodů žalobu jako nedůvodnou zamítl podle § 78 odst. 7 s. ř. s.
35. Výrok o nákladech řízení je odůvodněn § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobkyně v řízení úspěch neměla, proto nemá právo na náhradu nákladů řízení. Žalovanému, který by jinak měl právo na náhradu nákladů řízení, nevznikly v řízení žádné náklady nad rámec jeho úřední povinnosti, proto mu soud podle § 60 odst. 7 s. ř. s. náhradu nákladů řízení nepřiznal.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 28.03.2024

Mgr. Gabriela Bašná v.r.
předsedkyně senátu